

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Tatiany Hanečkovej v právnej veci žalobcu **P. D., s.r.o.**, sídlom H., B. B., právne zastúpený advokátom JUDr. R. K. so sídlom AK B. B., H. proti žalovanému **D. R.**, so sídlom N., B. B. v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/226/797-16677/2006/994139-r zo dňa 13.03.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského sadu v Banskej Bystrici č. k. 23S 182/2006-38 zo dňa 18.04.2007, takto

rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/182/2006-38 zo dňa 18.04.2007, **potvrďuje**.

Žalovanému náhľadu trov odvolacieho konania **nepriзнаva**.

Odôvodnenie:

Napadnutím rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/779-16677/2006i/994139-r zo dňa 13.03.2006. ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu v Dubnici nad Váhom č. 665/420/49913/05/T)Drozd zo dňa 19.12.2005, ktorým správca dane ako prvostupňový správny orgán podľa § 44 ods. 6 písm. b/ zákona č. 511/1992 Zb, o správe daní a poplatkov v platnom znení vyrubil žalobcovi rozdiel dane z prevodu a prechodu nehnuteľností v sume 90 000 Sk. Podkladom bolo dodatočne daňové priznanie žalobcu zo dňa 10.08.2005, ktorým požiadal o vrátenie preplatku na dani z prevodu a prechodu nehnuteľností, a to na základe dodatku zo dňa 26.05.2004 ku kúpno predajnej zmluve nehnuteľností navádzajúcich sa v katastrálnom území K. medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou L. A. S., spol. s r.o. T. ako kupujúcim ohľadne zníženia dohodnutej kúpnej ceny. Zmena vlastníka bola povolená Správou katastra v I. č. V X. dňa 04.02.2003. Daň z prevodu a prechodu nehnuteľností bola žalobcom včas priznaná a zaplatená v sume 1 357 080 Sk podľa zákona č. 318/1992 Zb. o dani z dedičstva,

dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností v platnom znení (ďalej len zákon).

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmal rozhodnutia oboch napadnutých rozhodnutí daňových orgánov a konania im predchádzajúce, z ktorých vyplýva nesporne zistený skutkový stav ohľadne priznania a zaplataenia predmetnej dane z prevodu a prechodu nehnuteľností v sume 1 357 080 Sk na základe výsledku katastrálneho konania o vklade zmeny vlastníctva nehnuteľností žalobcu v K.. Kúpnopredajná zmluva bola uzavretá medzi žalobcovým predchodcom R.. s.r.o. B. B. a kupujúcim L. A. S., spol. s r.o. T. dňa 03.02.2003 podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, s dohodnutou cenou 22 618 000 Sk. Poukázal na to, že predmetná daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona vzniká dňom zápisu práv do katastra nehnuteľností. Daňové priznanie je povinný podať daňovník na príslušnom daňovom úrade do 90 dní. Podľa § 10 ods. 1 zákona základom predmetnej dane je dohodnutá cena, najmenej však cena zistená, podľa osobitných predpisov platných v čase zápisu práv do katastra nehnuteľnosti. Súčasťou návrhu na vklad bola zmluva zo dňa 03.02.2003, ktorú Správa katastra I. skúmala v správnom. konaní o vklade a navrhovaný zápis vkladu povolila. Predmetom odvolania žalobcu, ako aj žaloby (aj súčasného odvolania), je rozdielny názor žalobcu na právny výklad aplikácie ustanovenia § 10 ods. 1 zákona ohľadne dohodnutej ceny z hľadiska času dohody účastníkov zmluvy o nej. Krajský súd dospel k záveru, že dohodnutou cenou je tá cena v zmluve uvedená, ktorá je predmetom skúmania správneho orgánu v katastrálnom konaní o povolení vkladu v zmysle § 39 katastrálneho zákona. Neskôr dohodnutá zmena kúpnej zmluvy bez ohľadu na jej rozsahový posun už nie je súčasťou katastrálneho konania o povolení vkladu a preto s poukazom na ust. § 10 ods. 1 zákona nemôže byť dostatočným základom pre zmenu priznania k dani z prevodu a prechodu nehnuteľností. Preto rozhodnutie o dodatočnom daňovom priznaní je čo do skutkového a právneho základu správne a v podstate vyjadruje správnosť pôvodne priznanej a zaplatenej dane z prevodu a prechodu nehnuteľností. Na tom základe rozhodnutie žalovaného krajský súd potvrdil.

Žalobca podal včas odvolanie, kde uviedol, že rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrici č.k. 23S/182/2006-38 zo dňa 18.04.2007 považuje za vecne nesprávny čo do výkladu § 10 ods. 1 a § 19 ods. 3 písm. a/ zákona, keďže nerieši otázku základu dane, Poukázal na svoju argumentáciu v odvolaní voči rozhodnutiu Daňového úradu v Dubnici nad Váhom o dodatočnom výmere, ako aj vo vyjadrení k protokolu o výsledku daňovej kontroly. Navrhol rozsudok Krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutia oboch daňových orgánov zruší a vráti na pokračovanie v konaní a prizná žalobcovi náhradu trov konania na súde prvého stupňa aj odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne a právne správne. Poukázal na obsah svojho vyjadrenia k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj jemu predchádzajúce konanie a rozhodol o odvolaní žalobcu bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanoveniami OSP, a to § 246c veta prvá, § 250ja ods. 3 veta prvá OSP; dospel k záveru, že odvolanie

nie je dôvodné. Na základe uvedeného, podľa § 219 OSP odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako vecne správny, potvrdil.

Podľa piatej časti OSP, § 244 ods. 1, v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, Podľa piatej časti, druhej hlavy OSP. rozhoduje súd o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov v prípadoch (§ 247 ods. 1 OSP), v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutiami a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal jeho zákonnosť, pričom posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia a postupu. Treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona.

Z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako aj z pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd zistil, že žalovaný rozhodnutím č. I/226/797-16677/2006/994139-r zo dňa 13.03.2006, potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Daňového úradu v Dubnici nad Váhom č. 665/420/49913/05/Drozd zo dňa 19.12.2005 o vyrubení rozdielu dane z prevodu a prechodu nehnuteľností v sume 90 000 Sk žalobcovi, podľa § 44 ods. 6 písm. b/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v platnom znení. Podkladom bolo dodatočné daňové priznanie žalobcu zo dňa 10.08.2005, ktorým žiadal o vrátenie preplatku na dani z prevodu a prechodu nehnuteľností na základe toho, že dňa 26.5.2004 uzavrel dodatok ku kúpnopredajnej zmluve zo dňa 03.02.2003, týkajúcej sa nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území K. medzi žalobcom ako predávajúcim, resp. jeho predchodcom R., s. r. o. B. B. a spoločnosťou L. A. S., spol. s r.o. T. ako kupujúcim, ohľadne zníženia dohodnutej kúpnej ceny. Zmena vlastníka bola povolená Správou katastra v I. č. V X. dňa 04.02.2003. Podľa zákona, daň z prevodu a prechodu nehnuteľností bola žalobcom včas priznaná a zaplatená v sume 1 357 080 Sk. Pri preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov a konaní im predchádzajúcich, skutkový stav bol zistený nesporne a spočíva v tom, že zmluva, ktorá bola podkladom vkladového konania na Katastri nehnuteľností v I., obsahovala dojednanú cenu nehnuteľností v Katastrálnom území K. v sume 22 618 000 Sk, ktorá bola vyššia ako cena určená znaleckým posudkom v súdnoznaleckom posudku znalca Ing. J. J. v sume 3 992 240 Sk. Preto základom dane z prevodu nehnuteľností bola tá. cena, ktorá bola platne dohodnutá v čase zápisu zmeny vlastníckych práv do katastra nehnuteľností (§ 10 ods. 1 zákona). Krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil s tým, že správne orgány pri právnom závere vychádzali z toho, že zmenená zmluvná cena nie je v žiadnej forme predmetom konania o zápise práv do katastra a preto niet dôvodu dodatočnej zmeny priznanej a zaplatenej dane z predmetného prevodu nehnuteľností.

V danom prípade ide o preskúmanie potvrdzujúceho rozhodnutia žalovaného, ktorým správca dane rozhodol o dodatočnom daňovom priznaní žalobcu k dani z prevodu a prechodu nehnuteľností, základom ktorého bola dodatočne dojednaná zmena (zníženie) zmluvnej kúpnej ceny nehnuteľnosti po vklade vlastníckeho práva

nového vlastníka do katastra nehnuteľností. Z rozhodnutia, obsahom výroku ktorého bolo dovyrubenie predmetnej dane bez povinnosti jej zaplatenia (keďže vyrubená suma už bola zaplatená na základe pôvodného daňového priznania). Žalobca napáda výklad zákona tvrdením, že dotknutý daňový základ a následne daň musí zohľadňovať dojednanie zmien kúpnopredajnej zmluvy aj následne po skončení vkladového konania. Argumentuje najmä úvahou, že keby došlo k dojednaniu opačnej zmeny, teda k zvýšeniu zmluvnej ceny, určite by z toho vyplývajúci plusový rozdiel dane správca dane dovyrubil. Tým sa cíti ukrátený na svojich právach.

Daňová povinnosť k dani z prevodu a prechodu podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona vzniká dňom zápisu práv do katastra nehnuteľnosti. Daňové priznanie je povinný podať daňovník na príslušnom daňovom úrade do 90 dní.

Podľa § 10 ods. 1 zákona základom predmetnej dane je dohodnutá cena, najmenej však cena zistená podľa osobitných predpisov platných v čase zápisu práv do katastra nehnuteľností.

Z toho vyplýva, že základnými skutočnosťami, s ktorými zákon spája vznik daňovej povinnosti k dani z prevodu a prechodu nehnuteľností sú tie, ktoré boli predmetom katastrálneho konania a boli platné v čase zápisu práv do katastra. Takou skutočnosťou je aj zmluvne dojednaná cena prevádzaných nehnuteľností platná v čase zápisu, práv do katastra. Zákon neobsahuje ustanovenia, ktoré by bolo možné priamo použiť v prospech žalobcu. Dojednané zmeny zmluvy medzi účastníkmi, ktoré už nemajú časový a vecný súvis so zápisom práv do katastra, môžu byť základom len pre iné nadväzujúce usporiadanie vzťahov medzi nimi, Argumentačná úvaha žalobcu v predmetnom spore nie je relevantná.

Odvolačný súd z uvedených dôvodov nevyhovel odvolaniu žalobcu a napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správne potvrdil podľa § 219 OSP.

Žalobca v konaní nemal úspech, preto mu odvolací súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal podľa § 250k ods. 1 OSP v nad ťažnosti na § 224 ods. 1 OSP. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 27. marca 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková